

THE ART OF MAKING

Röportajlar – Türkçe

GOETHE
INSTITUT

Sprache. Kultur. Deutschland.

The Art of Making

Fotoğraflar & Röportajlar:	Georgios N. Paparoditis
İngilizce Çeviri:	Melina Karekla
Türkçe Çeviri:	Nelin Tunç
Tercüman Türkçe :	Buğçe Yaşar
Yunanca Çeviri:	Georgios N. Paparoditis
Kürasyon:	Georgios N. Paparoditis
Destek:	Gabriele Gauler Natalie Stylianou
Fotoğrafları Yazdırma:	Vassos Stylianou 6x6 Center for Photography

The Art of Making

En son ne zaman el yapımı bir şey satın aldınız? Nasıl yapıldığını biliyor musunuz? Bunu yapan kişi hakkında ne biliyorsunuz?

Endüstriyel ürünlerin fazlalığı ve kolay bulunabilirliği nedeniyle, günlük hayatta kullandığımız şeylerin arkasındaki insanları ve iş süreçlerini çoğu zaman unutuyoruz. Bu serginin kapsamı tam da bu: Çalışma yöntemleri, imalathaneler, atölyeler ve zanaatkârların hikayeleri.

Ben mimarım, marangozum ve fotoğrafçıyım. Kıbrıslı ve Almanım.

Kısa bir süre önce, doğduğum şehre, Lefkoşa'ya geri döndüm. Almanya'dan ayrıldığımda, orada zanaatla geçirdiğim zaman süresince beni en çok büyüleyen şeyi kayıt altına almak istedim: Bu da, tanıdığım insanların tutku ve adanmışlıklarıydı. Bu girişim, Almanya ve Kıbrıs'taki zanaatkârlar hakkında bir belgesele dönüştü.

7 ay boyunca marangozları, metal sanatçıları, çömlekçileri, ağaç tornacıları, saraçları, org yapımcılarını, terzileri ve diğer zanaatkârları ziyaret ettim, fotoğrafladım ve röportaj yaptım.

Onlarla sohbet ederek onların hikayelerini, onları bu mesleğe yönelten nedenleri, yaşam öykülerini ve işlerinin getirdiği zorlukları öğrendim. Bu hikayelerin kimi etkileyici, kimi eğlenceli ama tümü de anlatılmaya değer hikayelerdir.

Benim için önemli olan, Kıbrıs'taki insanları zanaat konusuna yakınlaştırmak ve bu tarz meslek pratiği için bir tartışma zemini yaratmaktır. Bu konu fazla ilgi çekmiyor. Kıbrıs'ta geçirdiğim çocukluk ve gençlik yıllarım sırasında benim de bu konuyla pek temasım olmadı. Zanaata uzanan yolum uzun ve dolambaılıydı. Bu sergi aracılığıyla zanaata daha fazla dikkat çekmek ve insanların ona erişimini kolaylaştırmak benim için önem taşıyor.

Georgios N. Paparoditis

Katılımcı

Sayfa

Osman Altunoglu	Kareklopoieio Kostakis Katsiaris	Hasır İskemleci	Lefkoşa	4
Benjamin Auer	Comform	Elektromekanik Teknisyeni	Freiburg, Merzhausen	6
Behice Sönmez Biran	B. Biran Handicraft Center	Nakışçı	Lefkoşa	8
Mehmet M. Çoban	Cobi's Leather Workshop	Çantacı	Lefkoşa	10
Demetris Constantinou	XYZ	Beton Sanatçısı	Lefkoşa	12
Martin Feser	-	Ağaç Tornacı	Freiburg, Merzhausen	14
Fabian Fischer	Fabian Fischer Handcrafts	Sandalyeci ve Ahşap Sanatçısı	Badenweiler	16
Yena Hacışevki	Atelier Kabuk	Flüt yapımcısı - Enstrüman yapımcısı	Lefkoşa	18
Genny Mparmpa	Genny's Thoughts	Bebek Yapımcısı	Lefkoşa	20
Achim Neub	Achim Neub Schreinermeister	Marangoz	Freiburg, Merzhausen	22
Souzana Petri	Souzana Petri Crafts	Seramik ve Metal Sanatçısı	Lefkoşa	24
Dirk Schinker	Schreinerei Dirk Schinker	Marangoz	Freiburg, Merzhausen	26
Sotiris Sevastides	Scrap Metal Art	Hurda Metal Sanatçısı	Lefkoşa	28
Simos Simakis	Periglypta	Ağaç Tornacı	Lefkoşa	30
Tillmann Späth	Freiburger Orgelbau	Org Yapım Ustası	March, Hugstetten	30
Tahsin Özler	Özler	Marangoz Sandalyeci	Lefkoşa	32
Norihiko Tsukinowa	Sandalenwerkstatt Freiburg	Saraç ve Ortopedik Ayakkabıcı	Freiburg	34
Tatiana Vasilyeva	Tochka Ceramics	Seramikçi	Lefkoşa	36
Mahmut Yağmur	Ceyiz Yorgan Dikim Evi	Terzi	Lefkoşa	38
Jochen Zimmermann	Architektur-Modellbau Zimmermann	Maket Yapımcısı	Freiburg	42

Osman Altunoğlu

Osman Altunoğlu (1980)

Kareklopoieio Kostakis Katsiaris - est. 2001 - Lefkoşa

Hasır İskemleci

Kıbrıslı

Ekip Büyüklüğü: 1

Osman Altunoğlu, Lefkoşa'da hasır iskemle yapımıyla uğraşmaktadır.

Okuldan sonra sanat eğitimi aldı ancak daha sonra araba tamircisi olarak çalıştı. Şans eseri, Lefkoşa Surlarıç'inde hasır sandalye yapan ve ona zanaatını öğreten yaşlı bir iskemleciyle tanıştı.

Bugün, çeşitli form ve büyüklükte geleneksel Kıbrıs hasır sandalyelerini ürettikleri atölyede birlikte çalışmaktadırlar.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Çocukken her zaman el işi yapma ve bir şeyler inşa etmek istemişimdir, ancak bunu yapmak için gerçekten çok fazla fırsatım olmadı. Ailemde kimse zanaatkar değildi. Okuldan sonra resim okudum. Öğrenimim sırasındaki seramik seminerlerinde ellerimle çalışmanın bana ne kadar çok şey kattığını fark ettim. Sonra araba ve bisiklet tamircisi olarak çalışmaya başladım. Daha sonra tesadüfen Lefkoşa'da bu atölyeyi buldum ve yaşlı ustamdan sepet örmeyi ve hasır sandalye örmeyi öğrendim.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Yaşlı ustamdan sandalye örmeyi öğrendikten sonra Facebook'ta fotoğraflarını yayınladım. Lefkoşa Surlariçi'nde bir kafe için olan ilk sipariş böyle geldi. Sahibi benimle iletişime geçti ve onun için sekiz sandalye yapıp yapamayacağımı sordu. Ondan sonra on iki tane daha istedi ve sonra birkaç tane daha sipariş etti. Sonra fark ettim ki, yaptığım işi sevdiğim sürece para kendiliğinden gelecek. Bu bir hobiydi ve bir şekilde bugün de öyle. Ama bugün aynı zamanda paramı da bundan kazanıyorum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Bu geleneksel zanaatı yaptığım için çok gurur duyuyorum. Bugün bu mesleği yapan ne kadar az insan olduğunu biliyorum ve bana, ben vazgeçersem meslek yok olacaktı gibi geliyor. İşim aracılığıyla bir şeyleri canlı tutuyorum, işimle ilgili en çok değer verdiğim şey bu.

Ancak yapılan iş, eller ve kollar için oldukça yorucu. Bu zanaatı öğrenmek isteyen insanlar bana geldiklerinde, hep bunu fark ediyorum. Büyük bir motivasyonla bir sandalye örüyor ama sonra sürecin ne kadar çok yorucu olduğunu görüp meslek olarak yapmayı istemiyorlar. Ama ben hiçbir şeyi değiştirmezdim. Bir şeyler üretmenin emek gerektirmesini seviyorum.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Bence çalışma sürecinin tümünde çok meditatif bir şey var. Saz saplarını örgü için elde etmek çok zahmetlidir. İlkbaharın sonlarında yaprakları toplamak için her zaman Kıbrıs'ın farklı dağlık bölgelerine gideriz. Suya girilip uzun sapların kesilmesi gerekir. Bu, yaprakların yeterince uzun ama çok kuru olmaması için doğru mevsimde yapılmalıdır. Bundan sonra, yaprakları uygun şekilde kurutmamız ve onlardan ip yapmamız gerekiyor. Ancak ondan sonra örgü örmeye başlayabilirsiniz. Elbette, hazır malzeme al, daha hızlı çalış, daha çok üret diyerek insan kendini daha fazla strese sokabilir. Ancak ben malzemenin yavaş ve itinalı çalışmaya izin vermesini seviyorum.

Benjamin Auer

Benjamin Auer (1981)

Comform - est. 2010 - Freiburg, Merzhausen

Hassas Mekanik / Elektromekanik Teknisyeni

Alman

Ekip Büyüklüğü: 1

Benjamin Auer, Freiburg'da hassas mekanik ve elektromekanik teknisyenidir. 10. sınıfta liseyi bıraktıktan sonra radyo ve televizyon teknolojisi eğitimi için meslek okuluna devam etti. Bunun ardından iletişim elektroniği teknisyeni eğitimini tamamladı. Buna paralel, mekanik alanında otodidakt olarak kendini yetiştirdi.

Mekanik teknisyeni, tasarımcı ve teknik ressam olarak çalıştığı şirket iflas edince 2010 yılında kendi şirketi "Comform"u kurmaya karar verdi.

Metal ve sentetik maddelerden test cihazları, aletler ve özel makineler üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Lisede çok büyük zorluklar yaşadım; öğretmenlerle pek anlaşılamadım ve orada benim için bir gelecek olmadığını hissettim. Daha sonra liseyi bırakıp meslek okuluna geçtiğimde, aniden verilen bilgilerin uygulamalı ve pratiğe dayalı olduğunu gördüm. Bir anda konular bana mantıklı geldi. Ayrıca öğretim materyalinde mekanikle ilgili küçük bir kısım da vardı – parçaları tornalama, eğeleme, frezeleme - bu benim için çok heyecan vericiydi.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Aslında, hep serbest meslek sahibi olmak istiyordum. İşverenimin iflas etmesiyle birlikte bir daha bu kadar ilginç bir iş bulamayacağımı anladığımda, bu işi kendimin yaratmam gerektiğini biliyordum. İlk işler eski şirketteki bağlantılar üzerinden geldi ve bir iş ötekini getirdi.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli olan, aldığım işlerin çok yönlü olması ve tek bir sipariş içindeki iş adımlarının çeşitliliğidir. İşimin böyle olması için bilinçli bir şekilde çalıştım: Mümkün olduğunca imalattan kaçınıyorum ve prototipler ve daha küçük parçalar üzerinde uzmanlaştım.

Haftada daha az gün çalışmayı tercih ederdim. 3 veya 4 günlük bir hafta iyi olurdu. Zanaatta bağımsız çalışmak çok zaman alır. Harcanan zamanı ve iş yükünü kontrollü olarak düşük tutmak çok zordur. Almanya'daki hukuk sistemi de daha az çalışmak için finansal rezerv biriktirmeyi çok zorlaştırıyor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

İşlediğim tüm metalleri ve sentetik maddelerin birçoğunu benim için özel yapan şey, mekanik açıdan yüksek derecede ulaşılabilen doğruluktur. Özellikle metallerin sağladığı yüksek doğruluk derecesi benim için çok tatmin edici.

Behice Sönmez Biran

Behice Sönmez Biran (1956)

B. Biran Handicraft Center - est. 2013 - Lefkoşa

Nakışçı
Kıbrıslı
Ekip Büyüklüğü: 1

Behice Sönmez Biran, Lefkoşa'da nakışçılık yapmaktadır.

El sanatları meslek okulunu bitirdi. Henüz eğitim aldığı sırada yaptığı el işlerinin yüksek kaliteleriyle öne çıkması sebebiyle, mezuniyetinin hemen ardından nakış ve el sanatları eğitmeni olarak görevlendirildi. Daha sonra araştırma alanına geçti ve geleneksel iğne işi ve çeşitli nakış teknikleri konusunda birçok araştırmalar yaptı.

Birkaç yıl sonra kendi el işlerini satmaya başladı. Finansal yönetim, dijital çizim gibi işiyle ilgili farklı alanlara da vakıf olabilmek için üniversite ve yüksek okullarda eğitim aldı.

2012 2013 yılında Lefkoşa Surlarıçi'nde kendi atölyesini açma kararı aldı. Atölyesinde bugün, geniş kapsamlı dekoratif el sanatları, kumaş objeler ve ipek işleri üretimiyle uğraşmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

1982 yılında okulda geleneksel Kıbrıs nakış işi yaptım ve bundan gerçekten keyif aldım. O sırada okulda yaptığım işler daha sonra bir öğretmenim tarafından meslek yüksekokulundaki seminerler ve kurslarda kullanıldı. O zamandan beridir ister tarihi araştırmalarda olsun ister kendi projelerimde, el sanatlarıyla uğraşmayı hiç bırakmadım.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Doğrudan bir an yoktu. Eğitimimden sonra ilk önce öğretmenlik yaptım, öğrendiğim çeşitli nakış teknikleri için kurslar verdim. Bundan sonra işimi satmaya başladım ve iyi gittiğini gördüğümde kendi küçük atölyemi açtım. Her ikisini de paralel olarak yapmaktan hala büyük bir zevk alıyorum, kurs vermeye devam ediyorum ve birçok kültürel etkinliğe katılıyorum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey işimin bana verdiği özgürlük ve çeşitlilik. Her gün ne yapmak istediğime ve hangi teknikle yapmak istediğime karar verebilirim.

Değiştireceğim tek şey, dışa olan teması biraz daha kolay hale getirmek olurdu. Kıbrıs'a özgü el sanatlarının sıklıkla kültürel projeler için temel oluşturması çok keyif verici. Bununla birlikte, siyasi durum nedeniyle, Kıbrıs'ın diğer yarısı veya Avrupa ile işbirliğinde her zaman zorluklar yaşanıyor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Her yıl tırtıllarımdan ipek kozalarını alıp ipek yapıyorum. Tabii ki farklı iplikler de satın alıyorum. En başından başlayarak sürece eşlik etmeyi seviyorum. Malzemenin her yıl nasıl ortaya çıktığını ve sıfırdan nasıl başladığını görmek, malzemeyi benim için çok özel yapıyor.

Mehmet M. ÇOBAN

Mehmet M. Çoban (1980s)

Cobi's Leather Workshop - est. 2013 - Lefkoşa

Çantacı
Kıbrıslı
Ekip Büyüklüğü: 1

Mehmet "Cobi" Çoban, Lefkoşa'da çanta yapımıyla uğraşmaktadır.

International & Public Relations eğitimine devam ettiği sırada deriden küçük çantalar ve keseler dikmeye başladı. Bunları başlangıçta çeşitli arkadaşlarının dükkanlarında sattı. 2013 yılında, şu anda çeşitli deri işleri yaptığı Lefkoşa Surlariçi'ndeki atölyesini açtı.

Tütün keseleri, cüzdan ve her çeşit çanta üretimi yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Çocukken her zaman ellerimle çalışma hevesim vardı. Cihazları parçalarına ayırır ve her türlü şeyi yapardım. Sanırım bu babamdan geçti. Annem ve babam, evle ilgili her türlü işi kendileri yapardı. İş yapmak için dışardan kimse evimize gelmezdi. Ancak bunların, deri ile doğrudan bir bağlantısı yoktu.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Eğitimim sırasında eskiyip yırtılan bir deri ceketim vardı. Deri malzemeden kendime bir cüzdan diktim. Bir arkadaşımın küçük bir dükkânı vardı ve dükkânında satabilmesi için ona da bunun gibi birkaç cüzdan dikmemi söyledi. Bunu ceketin derisi bitene kadar yaptım. Daha sonra buna devam edebilmek için döşemecilerden deri ve kumaş artıklarını topladım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

En çok sevdiğim şey, yeni şeyler, yeni fikirler üretebilmek, onları insanlara satarak onları mutlu edebilmek. Fikirlerimin insanlar tarafından olumlu karşılanması benim için çok değerli.

Atölyeyi genişletme ve birkaç çalışanın olmasını istedim. Ama Kıbrıs'ta pazar o kadar küçük ve şartlar o kadar özel ki işinizi geliştirmeniz çok zor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Deri ile çalışmanın sevdiğim yanı hızlı olabilmem. Diğer el sanatlarının üretimi çok sabır gerektirir ve projeler çok uzun zaman alır. Deri ile o kadar çok çalıştım ki artık beş dakika içinde bir cüzdan ya da küçük bir çanta yapabiliyorum. Bunun başka hiçbir zanaatta yapılabileceğini sanmıyorum.

Demetris Constantinou

Demetris Constantinou (1987)

XYZ - est. 2018 - Lefkoşa

Beton Sanatçısı

Kıbrıslı

Ekip Büyüklüğü: 1

Demetris Constantinou, Lefkoşa'da beton sanatçısıdır.

Okuldan sonra Lefkoşa'da sanat ve tasarım için bir portfolyo kursuna katıldı ve ardından Brighton'da ürün tasarımı okudu. 2011 yılında Kıbrıs'a döndü ve küçük bir 3D baskı şirketi kurdu. Dijital çalışmaya olan ilgisini kaybetmesi onu yeni arayışlara yöneltti. 2016 yılında ABD'de bir beton kursuna katıldı, Kıbrıs'a döndü ve 3D baskı atölyesini beton atölyesine dönüştürdü.

Çeşitli pratik veya dekoratif kullanımlar için mobilya parçaları, mobilya ve beton objeler üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Ben 15-16 yaşlarındayken evimizi ailem inşa etti. Şantiyede yardım ettiğimi hatırlıyorum. Betondan çok etkilenmiştim. Bir süre sonra betondan bir bank yaparak ona kalıptan ahşap bir strüktür kazandırmaya çalıştım. Betonla oluşturulabilecek tekstürlere ne kadar hayran kaldığımı hala hatırlıyorum.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

3D baskı atölyesini kurduktan 2-3 yıl sonra dijital sürece olan ilgimi kaybettim. Amerika'da beton tasarımı kursuna denk geldiğimde farklı bir şey arayışı içindeydim. Kursu katılmaya karar verdim ve materyalle çalışırken gerçek bir tutku hissettim. Orada edindiğim bilgileri Kıbrıs'a taşımak istediğimi anladım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

En çok sevdiğim şey, kalıbı çıkardığım an, içine döktüğünüz kütlenin nasıl katı bir şey haline geldiğini gördüğünüz andır.

Cihaz ve aletlere yatırım yapmak için daha fazla finansal fırsata sahip olmayı çok isterdim. Aldığım işleri faturaları ödeyebilmek için yapıyorum. Asıl amacım sanat, kendi tasarımlarım. Belirli bir noktadan itibaren, ilerlemek için daha iyi ekipmana ihtiyacınız var.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Karışımı nasıl değiştirdiğimize bağlı olarak betonun çok farklı olabilmesini seviyorum. Form, yüzeyler, dokular, renkler. Malzemedan ne yaratacağınız her zaman büyüleyici ve şaşırtıcıdır, çünkü başlangıçta betondan yalnızca duvar yapılabileceği düşünülür.

MARTIN FESER

Martin Feser (1981)

Freiburg, Merzhausen

Ağaç Tornacı
Alman

Ekip Büyüklüğü: 1

Martin Feser, Freiburglu bir eğitimci ve ağaç tornacısıdır.

Ortaokulu bitirdikten sonra ağaç tornacılığı eğitimi aldı. O zamanlar, ağaç tornacılığı zanaatının "neslinin tükenmekte" olması, onu eğitimini tamamladıktan sonra farklı bir kariyer yolu izlemeye götürdü. Üniversitede sosyal hizmet okuduktan sonra eğitimci oldu ve bugün zihinsel engelli çocuklar için bir okulda çalışmaktadır.

Mesleğinin yanında yarı zamanlı olarak zanaatını yapmaya devam etmektedir. Ahşap kâseler, oyma yöntemi ile kaplar ve vazolar üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Ben 12 yaşındayken bir sınıf arkadaşımın kendisinden 4-5 yaş büyük bir erkek kardeşi vardı. Kalfa ağaç tornacısıydı. Ona her zaman hayranlıkla bakardım ve onun çok havalı olduğunu düşünürdüm. Freiburg Noel pazarında ahşap tornada vazolar yapardı. Süreçten çok etkilenmiştim. Okuldan mezun olduktan sonra çıraklık eğitimini onun çalıştığı atölyede yaptım.

Zanaatını bırakmaya karar verdiğin an hangi andı?

Bu çok pragmatik bir karardı. Benim çıraklık dönemimde ağaç tornacılığı işi zaten bitmek üzereydi. Çıraklık eğitimi aldığım atölye, çıraklığım sırasında çok küçülmüştü. İlk yılımda yedi kişiyken son yılımda sadece üç kişi kalmıştık. O sırada ustam bir yaşam krizi içindeydi, atölyedeki atmosfer çok kötüydü ve tüm bu yapının dışına çıkmak istediğimi anlamıştım. Daha sonra uzun bir süre seyahat ettim ve sonra farklı şeyler gelişti. Bugünkü bakış açımla, bunun o zaman yerinde bir karar olduğunu düşünüyorum. Geçimimi sağlamak zorunda olmanın mali baskısı olmadan zanaatımı yarı zamanlı olarak yapabildiğim için mutluyum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için ağaç tornacılığının en iyi yanı, 2 saatliğine atölyeye gidebiliyor ve ardından da genellikle hazır bir ürünle çıkabiliyor olmam. Benim için tornacılık, uzun süreçlere yayılan, devasa projeleri olan bir zanaat değil. Önceki günlerde ne yapmak istediğimi düşünüyorum ve sonra nispeten kısa bir sürede bir şeyler yaratabiliyorum. Bu benim için çok tatmin edici.

Neyi değiştirdim gerçekten bilmiyorum. Bir şekilde her şey bütünün bir parçası. Ama örneğin yüzey işleme benim için pek o kadar eğlenceli değil. Yağlama veya mumlama. Bu gerekli bir adım olsa da sanırım bunun için çok tembel ya da sabırsızım.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Kendimde ahşaba doğrudan, içten, derin bir bağ görmüyorum. Ama biliyorum ki, ne zaman ormanda yürüyüş yapsam ve kesilmiş odun görsem, her bir parçayla ne yapardım hep hayal ediyorum.

Fabian Fischer

Fabian Fischer (1983)

Fabian Fischer Handcrafts - est. 2010 - Badenweiler

Sandalyeci ve Ahşap Sanatçısı

Alman

Ekip Büyüklüğü: 1

Fabian Fischer, Badenweiler'de sosyal hizmet uzmanı ve ahşap sanatçısıdır.

Heidelberg'de liseden mezun olduktan sonra öğretmenlik eğitimi aldı. Öğretmenlik stajı sırasında evinin bodrumunda ahşapla çalışmaya başladı. Bir dizi tesadüf sonucu siparişler almaya başladı. 2012 yılında dört yıllığına ABD'ye taşındı. Başlangıçta yer döşemecisi ve döşemeci olarak çalıştı, ancak daha sonra sandalyeci olarak kendi işini kurdu.

Almanya'ya döndükten sonra, önce mültecilerle, daha sonra güç eğitilebilir gençlerle sosyal hizmet uzmanı olarak çalıştı.

Mesleğinin yanında yarı zamanlı olarak sandalye, tabure ve ahşap objeler yapmaya devam etmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Dokuzuncu yaş günümde ormanda kendi kulübelerimi yapabilmek için 2 kilo çivi istediğimi hatırlıyorum. Ormanda arkadaşlarımla birlikte ahşaptan bir şey inşa ettiğimde başka hiçbir yerde bulamadığım bir özgürlüğün tadını çıkarabiliyordum. Bu oyun ve özgürlük özlemi hala yaratımımın odak noktası.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Bu anlamda doğrudan bir an yoktu. Öğretmenlik stajım sırasında zanaata “kaçtım”. Bana iyi gelmeyen bir işten kaçamak yapmak için onu hobi olarak gördüm. Bunu bir dizi şanslı tesadüfler izledi: Akşamları bana marangozluk zanaatını öğreten ve atölyesinde çalışmama izin veren yaşlı bir marangozla tanıştım. Kız kardeşime düğününde kendi yaptığım iki sandalyeyi hediye ettim ve sandalyeleri çok beğenen düğündeki bazı misafirler de sonra sandalye sipariş etmek istedi. Yani bir şekilde bir şey diğerine yol açtı.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey atölyemdeki odun sobam. Odaya çok rahat bir ortam sağlıyor ve sabah onu yakma ritüeli, çalışmak için çok güzel bir atmosfer yaratıyor.

Değiştireceğim şey, sanırım, mali durum olurdu. Esas mesleğim olarak sandalyecilik yapmıyorum. Bazen daha çok bir hobi gibi geliyor. Ama zanaata daha fazla zaman ayırma özgürlüğümün olmasını isterdim.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Bana göre ahşabın her zaman, yaşadığım her yerde beni çevreleyen ormanla bir bağlantısı olmuştur. Ahşabın dilinden anlar ve ona saygıyla yaklaşılsa, ağacın onurlu bir şekilde yaşamaya devam edeceğini düşünüyorum. Malzemenin anlattığı ağacın hikayesini görünür kılabılır ve geliştirebilirsiniz.

Yena Hacısevki

Yena Hacısevki (1985)

Atelier Kabuk - est. 2016 - Lefkoşa

Flüt Yapımcısı - Enstrüman Yapımcısı

Kıbrıslı

Ekip Büyüklüğü: 1

Yena Hacısevki Lefkoşa'da flüt yapım ustasıdır.

Liseden mezun olduktan sonra Türkiye'de arkeoloji eğitimi aldı. Daha sonra Floransa'da arkeolog ve restoratör olarak çalıştı. Kıbrıs'a döndükten sonra kazı alanları için tur rehberi olarak çalıştı ve tesadüfen el yapımı kamış ve ahşap flütlerle tanıştı.

Bugün, kendi buluşu olan aynı anda iki kişi tarafından çalınan "Aşk Flütleri"nin yanı sıra çeşitli kamış ve ahşap flütlerin üretimiyle uğraşmaktadır. Ayrıca Girne'de bir yoga stüdyosu vardır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Turist rehberi olarak çalıştığım sırada, yanlarında el yapımı kamış flütler olan bir erkek ve bir kadınla tanıştım. Onlara sordum ve sonraki günlerde bana nasıl flüt yapıldığını gösterdiler. Sonra kamış toplamaya başladım, o dönem evim kamışla doluydu. Ondan sonra çok uzun zaman enstrüman yapımının fizik kısmıyla meşguldüm. Başlangıçta müzisyen arkadaşlarım bana yardım etti, daha sonra geleneksel Kıbrıs flütleri yapan yaşlı bir adamla tanıştım. Bilgisini paylaşmaya açıldı ve benimle paylaştı, bana zanaatını öğretti.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Ben flüt yapmaya başladıktan bir iki yıl sonra arkadaşlarım bana "Yena, evin flüt dolu ve sen bize sürekli flüt hediye ediyorsun. Artık bir dükkan açıp flütlerini satmanın zamanının geldiğini düşünüyoruz." dediler. O zamandan beridir atölyem ve dükkanım var. Aslında hiçbir zaman bir meslek olarak flüt yapmayı düşünmedim.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Flüt yapımı okuduğum meslek değil. Bu yüzden flüt yaparken kendimi özgür hissediyorum. Burada çalışmak zorunda değilim, diğer mesleklerde deneyimlediğim gibi başarılı olmak için bir baskı ya da sorumluluk hissetmiyorum. Yani tamamen kendi isteğimle burada olduğumu biliyorum ve bu bana iyi geliyor.

Başkalarının tutumlarını değiştirmeyi çok isterdim. İnsanların gerçekten bir dakikalarını ayırıp ne yaptığımı görmeleri güzel olurdu. Yaptığım işle ilgili küçümseyici sözler sarf etmek ya da "Daha iyisi gerçek bir meslek yap" gibi şeyler söylemek çok kolay. Bu insanların yaptığım işi yargılamadan önce ona dürüstçe bir şans vermeleri beni mutlu ederdi.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Kamışın bulabildiğim tüm parçalarını kullanmaya çalışıyorum. Kamış, hava durumuna bağlı olarak her yıl çok farklı büyür. Bundan dolayı, uzunluk ve kalınlık her zaman büyük ölçüde farklılık gösterir. Sonuç olarak, malzemeye boyun eğmek zorundayım ve bu da bana iyi geliyor. Bu beni daha esnek ve daha uyumlu yapıyor. Her yıl yeni kamışlara bakmayı ve sonra kendime "Bundan ne yapabilirim?" sorusunu sormayı seviyorum.

Tzeni Mpampa

Genny Mpampa (1959)

Genny's Thoughts - est. 2015 - Lefkoşa

Bebek Yapımcısı

Yunan

Ekip Büyüklüğü: 1

Tzeni Mpampa, Lefkoşa'da bebek yapımcısıdır.

Yunanistan'da büyüdü ve okuldan sonra grafik tasarım ve dekorasyon okudu. Öğreniminden sonra Yunanistan'da serbest olarak çalıştı.

1989 yılında anne ve ev hanım oldu. 2012'de kızı için bir oyuncak bebek dikti ve bu, 2015 yılında "Genny's Thoughts" adlı atölyesinin oluşumuna yol açtı.

Kumaştan ve çeşitli malzemelerden oyuncak bebekler üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Küçük bir kızken oyuncak bebekleri severdim ama o zamanlar çok fazla seçenek yoktu. Annem ev hanımıydı ve bana her türlü ev eşyasından oyuncak bebekler yapar, elbiselerini dikerdi. Bazen bedenleri için arta kalan mısır koçanlarını kullanırdık.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Yavaş yavaş gelişti. 2011 yılında bir dergide, Tone Finnanger'ın Tilda-bebeğini görmüştüm ve tasarımı beni çok heyecanlandırmıştı. Daha sonra eskiden annemle yaptığım gibi hobi olarak oyuncak bebek yapmaya başladım. Bir sonraki yıl kızım üniversiteye başladığında ona hediye olarak bir bebek diktim. Arkadaşları da daha sonra bebek istedi. Daha sonra beni, bebek yapımını mesleğime dönüştürmem için teşvik ettiler ve benim için bir web sitesi kurdular ve logomu tasarladılar. 2015 yılında böylelikle kendi atölyemi kurdum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için işimin en değerli yanı hayal gücüdür. Çok hayal kurarım, bir şeyler hayal ederim. Bir film, bir resim ya da bir oyun gördüğümde, bazen bir kumaş parçasının içinde kaybolur ve ondan ne yapabilirim diye düşünmeye başlarım.

Daha fazla malzeme seçeneğimin olmasını isterdim. Kıbrıs'ta pazar çok sınırlı ve Avrupa'dan sipariş edildiğinde malzemelerin gelmesi hep çok uzun zaman alıyor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Kumaş benim için sonsuz büyüleyici bir malzeme. O kadar çok şekil ve doku alabilir ve kumaştan o kadar çok farklı şeyler yaratılabilir ki hiçbir zaman malzemenin potansiyelini tamamen kullanmışım gibi hissetmiyorum.

Achim Neub

Achim Neub (1985)

Achim Neub Schreinermeister - est. 2014 - Freiburg, Merzhausen

Marangoz

Alman

Ekip Büyüklüğü: 7

Achim Neub, Freiburg – Merzhausen'da marangozluk yapmaktadır.

Meslek yüksek okulu sınavından sonra ahşap meslek okuluna devam etti ve marangozluk eğitimini Freiburg'da tamamladı. Baden-Württemberg bursu ona Fransa'da staj yapma fırsatı verdi. Daha sonra Toulouse ve Biarritz'de çalışmaya devam etti.

2012 yılında Almanya'ya döndü ve Freiburg'da ustalık okuluna gitti. 2014 yılında kendi atölyesini açtı.

Burada ekibi ile birlikte, mobilyalar, mekan çözümleri, mutfak, merdiven ve arabalar için kamp yatakları üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Sivil hizmet yaptığım sırada marangozluk eğitiminde olan bir arkadaşım vardı. Kendisini birkaç kez atölyesinde ziyaret etmiştim ve orada çalışmasını izlemiştim. İş süreçlerinin ve orada yaratılanların bana nasıl biraz gizemli geldiğini hatırlıyorum. O zamandan beri marangozluk aklımın bir köşesinde "havalı" bir meslek olarak kaldı. Sivil hizmetim sırasında çevre düzenlemesinde çalıştım. Aslında bunun gerçekten güzel olduğunu düşünmüştüm, ama sevmediğim şey, sürekli dışarıda açık havada olunması, ıslanmak ve parmakların üşümesiydi. Yıllar geçtikçe marangozluk benim için fiziksel çalışma, yaratıcılık, hassasiyet ve hava koşullarından bağımsız olması açısından uygun bir mesleğe dönüştü.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

"Tam da bunu yapacağım" diyerek kesin meslek kararı verdiğim bir an yoktu. Bir daha asla bir patronumun olmasını istemediğimin farkındaydım ve marangozluk bunu yapabilmem için iyi bir fırsattı. Başkalarının mantığından uzak, canımın istediği şeyi yapmak istedim. Sadece kendime hesap vermek istedim. Birkaç kişi -ustabaşılar, patronlar- bana serbest meslek sahibi olacağımı daha en başta söylemişti ve bu konuda haklıydılar. Sanırım bu benim bir şeyi hemen öylece kabul edememe ve her zaman bozup değiştirmek istememden kaynaklanıyor. Bu her zaman akıllıca mı bilmiyorum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey, istediğim zaman, istediğim şekilde, istediğim şeyi yapabilme özgürlüğüdür. Ve çok fazla şey yapabilme özgürlüğü. Ağaçtan çok şey yapabiliriz. Belki bunlar başka malzemelerden de yapılabilir, belki hatta daha da iyi yapılabilir. Ama malzeme bize onları üretme özgürlüğü veriyor.

Atölyede daha fazla zaman geçirmeyi çok isterim. Akşamları atölyede yalnız kaldığım, müzik açıp yüzeyleri yağladığım veya kenarları zımparaladığım, farklı iş basamaklarında kendimi kaybettiğim zamanları özleyorum. Sanırım bir şeyi değiştirebilseydim eğer, atölyeyi haftada bir gün sadece kendime ayırmayı isterdim. Müşteri randevusu olmadan, çalışanlarla istişare olmadan, sadece kendi kendime çalışma.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Ahşabın, hayatı inanılmaz derecede tatlılaştıran ama aynı zamanda da cehenneme çevirebilen niteliktedir ve karakter özellikleri vardır. Benim için güzel olan budur. Malzemeyi keşfetmeli, ona bakmalı, parçaların birbirine uyup uymadığını görmelisiniz. Stajerlerle çırakların ahşabın çok güzel, sıcak ve canlı bir malzeme olduğunu çok sık tekrar etmelerinden dolayı artık bunu duymak istemiyorum ama bunda gerçek payı var.

Souzana Petri

Souzana Petri (1992)

Souzana Petri Crafts - est. 2015 - Lefkoşa

Seramik ve Metal Sanatçısı

Kıbrıslı

Ekip Büyüklüğü 1

Souzana Petri, Lefkoşa'da seramik ve metal sanatçısıdır.

Okuldan mezun olduktan sonra Brighton'da 3D-Design & Craft okudu. Ardından seramik ve metal bilimi yüksek lisansını tamamladı. Normandiya, Hindistan ve İngiltere'de sanatçı rezidansları gerçekleştirdi.

2015 yılında Kıbrıs'a döndü ve eski bir depoda atölyesini açtı. Ertesi yıl, atölyesini şu anda bulunduğu yere, Lefkoşa Surlarıçı'ne taşıdı.

Kil ve bakırdan çeşitli objeler üretmektedir

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Üniversitedeydi. Aslında kuyumcu olmak istiyordum. Öğrenimim sırasında ilk seramik kursunda toprak çömlek yaparken her şey ters gittiği için çok olumsuz bir deneyim yaşadım. Her nasılsa bu beni gerçekten cezbedip büyüledi. Bunun sebebini bilmek ve malzemeyi anlamak istedim.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Benim için o an, Lefkoşa'da kendi atölyemi kurma fırsatı doğduğu andı. Henüz nispeten gençtim ve kendi kendime; şimdi denersem ve yürütemezsem, hala yeni bir şeye başlayacak kadar gencim, dedim.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey, ürettiğim eserler ve objelerle, onlara bakan ve kullanan insanlara bir şekilde dokunabileceğim düşüncesi. İnsanları düşündürme ya da onlara ilham verme. İşimi, diğer insanlara bir şeyler veren biri olarak sonlandırmak isterdim. Bu ister objeler, ister bilgi, isterse geleneklerin aktarılmasıyla olsun, fark etmiyor.

Değiştireceğim şey, işin yaratıcı süreci, tasarım için daha fazla zamanımın olması olurdu. İşin mali yönü genellikle bunu çok zorlaştırıyor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Kil ıslak haldeyken, kille çalışmayı inanılmaz derecede rahatlatıcı buluyorum. Kil, sonraki çalışma aşamalarında daha talepkâr hale gelir, çalışırken daha fazla zaman baskısı olur ve daha gergin olunur. Ama malzeme ıslak olduğu sürece kendimi süreçte kaybediyorum ve rahatlayabiliyorum.

Dirk Schinker

Dirk Schinker (1967)

Schreinerei Dirk Schinker - est. 1997 - Freiburg, Merzhausen

Marangoz

Alman

Ekip Büyüklüğü: 3

Dirk Schinker, Freiburg – Merzhausen'da marangozluk yapmaktadır.

Liseden mezun olduktan sonra Freiburg'ta ahşap meslek okuluna devam etti ve ardından Bavyera'da marangozluk eğitimi aldı. Kalfalık döneminde marangoz atölyelerinde ve bir laterna üreticisinin yanında çalıştı.

1997 yılında Freiburg'daki ustalık okuluna devam etti ve ardından kendi atölyesini kurdu.

Burada bugün masif ahşap mobilya, ankastre mobilya, kapı ve merdiven üretimiyle uğraşmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Babam evde pek çok şeyi kendisi yapardı, ben bu yüzden el işlerine hiçbir zaman yabancılik çekmedim. Waldorf okulunda okuduğumdan dolayı ve orada el sanatları dersleri olduğu için marangozluk zanaatıyla çok erken tanıştım.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Ustalık okulundan sonra tanıdıklar üzerinden bir mobilya siparişi almıştım. O zaman müşteri benden bir fatura istedi. Bunun üzerine bir ticaret kaydı yapmam gerekti ve şirketim böylece kuruldu. Yani aslında hiçbir zaman o anlamda bir plan olmadı. Ben hiçbir şeye gitmedim, her şey daha çok bana geldi ve ben onları geldikleri gibi aldım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

İş açısından bakarsak benim için en değerli an, mobilyanın tamamlandığı an ile mobilyanın yapıldığı kişilerin mutluluğunu gördüğünüz andır. Ama genel olarak benim için en güzel an, eve geldiğim ve üzerime sinmiş ahşap kokusunu çocukların harika bulduğu andır.

En çok değiştirmek istediğim şey, artık cila işi yapmak zorunda olmamak, olurdu. İşin bu aşamasının benim için çok fazla olumsuz yönü var - koku, malzeme, dokunma hissi.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Benim için ahşabın en özel yanı kokusudur. Masif ahşabı işlerken, her ahşabın çok özel, kendine has bir kokusu olduğunu fark edersiniz. Şimdi düşününce, aslında optimizasyon için yapılan her teknik aşama, malzemeyi bence daha az sempatik hale getiriyor. Ham ahşap çok güzel bir şey.

Sotiris Sevastides

Sotiris Sevastides (1947)

Scrap Metal Art - est. 2012 - Lefkoşa

Hurda Metal Sanatçısı
Kıbrıslı
Ekip Büyüklüğü: 1

Sotiris Sevastides, Lefkoşa'da hurda metal sanatçısıdır.

Okula devam ederken, gençlik yıllarında ailesinin mermer fabrikasında çalıştı. Okuldan mezuniyetinden sonra aile işletmesini sürdürmek amacıyla Londra'da işletme okudu.

1972 yılında Kıbrıs'a dönerek aile işletmesine katıldı. 1974 yılında ailesi kaçtı ve fabrikayı terk etmek zorunda kaldı. Sonraki yıllarda İtalya ve Suudi Arabistan'daki firmalarla mermer ticareti yaptı. Bu süre zarfında zanaatına sadece hobi olarak devam etti.

2012 yılında emekli oldu ve hobisini mesleğine dönüştürmeye karar verdi. Bugün Lefkoşa Surlariçi'ndeki atölyesinde hurda metal parçalarından farklı heykeller yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Babamın, taş fabrikasında taş ve mermerle çalışmak için ihtiyaç duyduğumuz şablonları veya diğer metal parçaları ürettiğimiz bir metal atölyesi vardı. Yaz tatillerinde hep fabrikada çalışırdım. Taşla çalışmanın yanı sıra metalle çalışmanın temellerini de orada öğrendim.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Kıbrıs euro krizine girdikten sonra mermer ticareti işim pek iyi gitmedi ve ben de emekliye ayrıldım. Ama insan hiçbir şey yapmadan ne kadar süre evde oturabilir? Önce evdeki garajda hurda parçalarla çalışmaya başladım. Bir noktada garaj çok küçüldü, bunun üzerine bir atölye kiraladım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Tasarımlarım için eskiz yapmayı seviyorum ama bir fikrin en sonunda tam olarak nasıl görüneceği asla bilinmiyor. Düşünülenin uygulanıp uygulanamayacağını ve sonunda nasıl görüneceğini bulmak benim için en değerli şey.

Daha büyük heykeller için atölyemde daha fazla yerim olmasını isterdim. Bir zamanlar devasa bir boğa heykeli yaptığımı ve atölyenin bununla tamamen dolduğunu hatırlıyorum. Zar zor hareket edebiliyordum. Boğa bittikten bir gün sonra satıldığı ve atölyede yine yer açıldığı için şanslıydım. O zamandan beridir, sipariş edilmedikçe büyük heykeller yapmadım.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Babamın fabrikasından dolayı eskiden taşla, mermerle ve bunların işçiliğiyle çok uğraştım. Atölyeyi kaybettikten sonra hobi olarak taşla çalışmaya devam ettimse de bir yerden sonra süreçten sıkılmaya başladım. Bugün çalıştığım hurda parçalar aslında bunun tam tersi. Bulduğum parçaların şekilleri bana ilham veriyor. Metal parçaların zaten bir şekli var ve bir borunun bir flamingo boynu veya bir makasın bir eşeğin kulağı olabileceğini düşünerek onları yeniden yorumlamam gerekiyor. Böylelikle aslında hurda ve “değersiz” olan parçalara yeni bir hayat verebiliyorum.

Σίμος Σίμκυνς

Simos Simakis (1946)

Periglypta - est. 2004 - Lefkoşa

Ağaç Tornacı

Kıbrıslı

Ekip Büyüklüğü: 1

Simos Simakis, Lefkoşa'da ağaç tornacılığı yapmaktadır.

Girne'de okulu bitirdikten sonra bir süre bir otelde barmenlik yaptı. Daha sonra kabin memuru eğitimi aldı. Çocukluğundan beri bu zanaata olan tutkusundan dolayı, İngiltere ve Fransa'da olduğu zamanlarda ağaç torna atölyelerini ve sergilerini ziyaret etmeye başladı. Bilgi topladı ve kendine makineler ve aletler alarak tornacılığı hobi olarak yapmaya başladı.

Emekliliğinden kısa bir süre önce, Lefkoşa Surlarıç'inde bir yer almak için doğan fırsatı değerlendirerek burada Periglypta adını verdiği atölyesini kurdu.

Ahşap kâseler, kaplar, oyuncaklar, tükenmez kalem ve karabiber değirmenleri yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Çocukken arkadaşlarımla birlikte atılmış meyve kasalarından küçük tekneler, uçaklar yapardım. Bu, malzeme olarak ahşapla ilk temasımdı. Yıllar sonra oğlum için küçük bir tekne yapmak istedim. Direkleri üretebilmek için bir marangozdan eski bir torna tezgâhı aldım. Ama eğitimimin olmadığını fark ettim. Kabin memuruyken İngiltere'ye her gittiğimde kitaplar alırdım ya da tornacıları ziyaret eder, onlara sorular sorardım. Tornacılığı zamanla böyle öğrendim.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Evde, garajımda bulunan bir hobi atölyem vardı. Bir arkadaşım bana Surlariçi'nde bir atölyenin boşaldığını ve artık garajımdan çıkma zamanının geldiğini söyledi. Bu, Chrysaliniotissa Kültür Merkezi'nde bir atölyeydi. İlgili daireye (Vatandaş Hizmet Merkezi) çalışmalarımın resimlerini içeren bir başvuru gönderdim ve kabul edildi. O zamandan beridir buradayım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

38 yıl kabin memuru olarak çalıştım ve hizmet sağlayan taraftaydım. Her gün kahve yaptım, yemek servisi yaptım. Gece eve geldiğimde yaptığım onca işten elimde gösterecek hiçbir şeyim yoktu. Şimdi bir zanaatkârim. Bana "Bugün ne yaptın?" diye sorulsa, her zaman gösterebileceğim bir şey var.

Geçmişte daha büyük makinelerim ve daha büyük bir atölyem olmasını isterdim. Ancak bugün atölyede daha iyi bir toz toplama sistemi olmasını tercih ederim. Ahşap zanaatının en büyük düşmanı tozdur.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Ahşabın insana çok benzeyen bir özelliği vardır: Bir tohumdan doğar, büyür ve ölür. Yani canlıdır ve bir hikayesi vardır. Bir parça ahşap alıp onu tornamda işlemeye başladığımda, damarlarını, hayat hikayesini yavaş yavaş açığa vurmaya başlar. Bu yüzden planlarımı genellikle torna başındayken ahşabın bana gösterdiği şeye uyarlarım.

Tillmann Späth

Tillmann Späth (1984)

Freiburger Orgelbau - est. 1862 - March. Hugstetten

Org Yapım Ustası
Alman
Ekip Büyüklüğü: 25

Tillmann Späth, Freiburg-Mart'ta org yapım ustasıdır.

Ortaokulu bitirdikten sonra Freiburg'daki ahşap meslek okuluna devam etti ve ardından org ve harmonium yapımı eğitimi aldı. 2008 yılında ustalık okuluna devam etti ve ertesi yıl aile şirketi "Freiburger Orgelbau"nın yönetimini devraldı.

20 çalışanı ile dünyanın her yerinde kiliseler ve konser salonları için borulu org üretimi yapmaktadır. Atölyesinde üretilen orglar, diğer yerlerin yanı sıra Almanya, İsviçre, ABD, Tanzanya, Çin ve Kore'de bulunmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Org yapımı aslında her zaman hayatımın bir parçası olmuştur. Büyüdüğüm ev, bizim atölyemizin hemen yanında bulunuyor. Çocukken orada neler yapıldığını görmek için nasıl atölyeye gizlice girdiğimi hatırlıyorum. Çalışanları işten alıkoymamalıyım diye babamı kızdırırdım. Hafta sonları, bizi ziyarete gelen arkadaşlarımla sık sık atölyenin içinde koşardık. Çocukken bu odaları çok severdik.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Bu benim için çok eskilere dayanıyor. Org atölyesi beş kuşaktır ailemizde olduğu için bir gün org yapım ustası olacağımı bilerek büyüdüm. Anaokulundayken çocuklara sorarlardı: "Büyüyünce ne olmak istiyorsun?". Diğer tüm çocuklar astronot, itfaiyeci veya benzeri bir şey söylerlerdi ama daha o zaman bile ben org yapımcısı olmayı istedim. Bunda kesinlikle ailem büyük rol oynadı ama beni buna zorladıkları hissine asla kapılmadım.

Ben firmanın idaresini devraldıktan kısa bir süre sonra siparişlerin pek iyi olmadığı bir dönem geçirdik. Babam, yeni org yapımı için daha fazla sipariş olmayacağına inandığından, atölyenin varlığını daha fazla sürdürmeyeceğinden oldukça emindi. Bu süre zarfında, org yapım ustası olmasaydım ne yapardım diye düşünmeye başladım. Yaklaşık bir yıl sonra sipariş durumu tekrar düzeldi. Ne yapardım diye sorulduğunda, bugün doğrusu hâlâ bir cevabım yok.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey ürünün en son halı: Yeni bir orgun bittiği an. Yıllar süren planlama ve yapım sonucunda, müzik yapan ve gelecek 100 yıl boyunca da tam orada, bizim monte ettiğimiz yerde kalacak olan dev bir kutunun ortaya çıktığı an.

Ekonomik baskıyı değiştirmek isterdim. Bu şirketin büyüklüğü ve üzerinde çalıştığımız projelerin büyüklüğü bakımından yönetici olarak çok fazla sorumluluğumuz var. Bu kadar insanın maaşından siz sorumlu olduğunuz için sürekli ekonomik yönü gözden kaçırmamaya çalışıyorsunuz. Ancak, arka planda bu baskı olmasaydı, son birkaç yıldaki randımanı da elde edemezdik diye düşünüyorum.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Şu anda aklımdan org yapımında kullanılan tüm malzemeleri geçiriyorum: ahşap, metal, deri, plastik. Ancak, bunların gerçekten benim çalıştığım malzemeler olmadığını fark ettim. Artık genel müdürüm. Bu yüzden en çok uğraştığım "malzeme" insanlar: çalışanlar, müşteriler, mimarlar, sanatçılar, uzman planlamacılar. Ve muhatap olduğum her insanın farklı olması benim için çok özel. Örneğin, çalışanların bireysel güçlü yönleri var: Bazıları hızlı ve verimli, bazıları ise çok hassas çalışır. İnsanları tanımak ve birlikte en iyi nasıl çalışılacağını ve kimin hangi alanda kendini en iyi hissettiğini bulmak çok zevkli.

TAHSİN ÖZLER

Tahsin Özler (1938)

Özler - est. 1930s - Lefkoşa

Marangoz - Sandalyeci
Kıbrıslı
Ekip Büyüklüğü: 4

Tahsin Özler, Lefkoşa'da sandalyecilik ve marangozluk yapmaktadır.

Çocukluk ve gençlik yıllarında babasının marangoz atölyesinde çok zaman geçirdi. Okuldan sonra bir tekerlek atölyesinde çalıştı ve orada zanaatı olan sandalye yapımını öğrendi. Daha sonra babasının atölyesini devraldı.

Bugün atölyesinde mobilya, kapı ve pencere üretilmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Çocukken hep, şimdi benim atölyem olan babamın atölyesindeydim. Daha bebekken atölyedeydim. Dedem ve kardeşlerimle atölyeye nasıl gittiğimizi hatırlıyorum. Biz çocuklar atölyeye giderken eşeğin üzerine otururduk ve sonra çalışırken babamı izlerdik.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Daha önce atölyede sadece yardımcı olarak çalışıyordum. Bir süre oraya devam edince yavaş yavaş farklı çalışma safhalarını öğrendim. Sonra bir gün akşam işten sonra kendi işlerimi yapma cesaretini gösterdim ve bunun ne kadar eğlenceli olduğunu fark ettim. Babamın atölyesini kendi atölyem olarak sürdürmeye karar verdiğim an işte o andır.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için zanaatkârlığın güzelliği, iş sevgi ve tutku ile yapıldığında, tamamlanan işin bunu yansıtmasıdır. Zanaatını seviyorsan, geceleri belki bazan uykusuz kalırsın, ama her zaman kazanırsın.

Bugün değiştireceğim şey, kullandığımız malzeme olurdu. Kıbrıs ahşabının neredeyse hiç kalmaması ve her şeyin ithal olması nedeniyle ahşabı bulmak çok zorlaştı.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Benim için ahşap, adadaki diğer birçok insanla temas noktasıydı. Kıbrıslı Rumlardan odun alırdık - burada kesilen Kıbrıs odunu (çam, çınar). Sandalye yapımını, daha önce uzun süre Atina'da atölyesi olan bir Kıbrıslı Rumdan öğrendim. Lefkoşa'da Kıbrıslı Türkleri işe almak isteyen tek marangoz oydu. Malzeme olmasından öte ahşapta bizi birbirimize bağlayan ve ahşabı benim için çok özel yapan bir şey vardı.

月輪翼比古

Norihiko Tsukinowa (1981)

Sandalenwerkstatt Freiburg - est. 1977 - Freiburg

Saraç ve Ortopedik Ayakkabıcı

Japon

Ekip Büyüklüğü: 3

Norihiko Tsukinowa, Freiburg'da saraç ve ortopedik ayakkabıcı olarak çalışmaktadır.

Okuldan sonra Kyoto Üniversitesi'nde ekonomi okudu. Ancak eğitiminden sonra, zanaata giden yolu seçmeye karar verdi. Kobe'deki ortopedik ayakkabıcılık yüksek okulunda ve ardından Münster, Westphalia'da ortopedik ayakkabıcılık için çift eğitim gördü. 2016 yılından itibaren Ulm yakınlarında ortopedik ayakkabıcı olarak çalıştı. 2019 yılında başvurduğu Baden-Württemberg bursunda başarılı oldu ve böylelikle Freiburg'a sandalet atölyesine geldi. Bugün atölye yönetiminin daimi üyesidir.

Sandalet, ayakkabı, çanta ve diğer deri objeler üretmektedir.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

15 yaşındayken bir çift deri ayakkabım olduğunu hatırlıyorum. O zamanlar derinin bakımı beni çok büyülemişti. Ayakkabıları ovma ve bakım yapmak çok hoşuma gitmişti.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Aslında, ekonomi okumak ve araştırmacı olmak istiyordum. Gençken, sosyal bilimlerin konularına her zaman daha fazla ilgi duyardım. Ancak Kyoto'daki eğitimim sırasında el yapımı objelere karşı içimde bir hayranlık uyandı. Bu hayranlık zamanla büyüdü ve atölyelerinde bu objeleri yapan insanları ziyaret etmeye başladım. Sonra fark ettim ki, ister çömlekçi ister ayakkabıcı olsun, bu yaşlı ustalar üniversitedeki profesörlerimden daha canlı ve sağlıklı görünüyorlardı. Bundan o zamanlar çok etkilenmiştim ve ben de zanaatkar olmaya karar verdim.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en önemli şey özgürlük. O zaman çalışmaya başlayabilirim. Kimseye hesap vermek zorunda kalmadan, istediğim zaman bazen daha uzun, bazen daha kısa saatler çalışabilirim. Bundan vazgeçip tekrar bir yerde işe girmek benim için çok zor olurdu.

Değiştirmek istediğim şey muhtemelen atölyenin biraz daha fazla ışık alması olurdu. Atölyemiz bir arka avluya bakıyor ve çok güzel bir atmosfere sahip olmasına rağmen bazı şeylerin modernize edilmesi gerekiyor.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Bence deri çok hoş ve sıcak bir his veriyor. Deriye dokunmayı çok seviyorum. Ve deri, uzun süre dokunulduğunda belli bir süre sonra malzemeyi güzelleştiren bir patina oluşturma özelliğine sahip. Benim için bu, deriyi çok özel yapan bir şey.

Татьяна Васильева

Tatiana Vasilyeva (1990)

Tochka Ceramics - est. 2018 - Lefkoşa

Seramikçi

Rus

Ekip Büyüklüğü: 1

Tatiana Vasilyeva Lefkoşa'da seramikçidir.

Izhevsk'teki okuldan mezun olduktan sonra Moskova'da gazetecilik okudu. Eğitimi sırasında Greenpeace Rusya'da çalıştı ve mezuniyetinden sonra iletişim bölümünde çalıştı. Bu sırada çömlek kurslarına devam etti. 2017 yılına kadar iletişim direktörü olarak Greenpeace Rusya'da çalışmaya devam etti.

2017 yılında Kıbrıs'a taşındı ve Greenpeace International'da çalışmaya başladı. Ertesi yıl - başlangıçta bir hobi atölyesi olarak - seramik atölyesini kurdu. Daha sonra tüm zamanını seramiğe ayırmaya karar verdi.

Lefkoşa Surlariçi'ndeki atölyesinde tabaklar, vazolar ve kil kaplar yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Güzel sofrta takımlarını her zaman sevmişimdir. Annem ve büyükannem iyi sofrta takımlarını ve iyi çinileri her zaman takdir etmişlerdir. Evde, güzel parçaların sergilendiği evde özel bir vitrin vardı. Bir noktada bu takımları kendim yapıp yapamayacağımı öğrenmek istedim. Moskova'da bir kursa gittim ve çömlekcilik zanaatının tüm aşamalarından çok etkilendim.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Greenpeace'deki işimin yanında birkaç yıl atölyeme devam ettim. Ancak sonunda, kile "yapılacaklar listesindeki" bir şey gibi davranılamayacağını anladım. Seramiğin zaman aldığını ve daha fazla zaman ayırmanın hem işime hem de becerilerime fayda sağlayacağını gördüm. Bu beni çok korkutan, benim için zor bir karardı. Çünkü Greenpeace'teki çok keyif aldığım ve çok güzel deneyimler edindiğim, çok iyi bir işten ayrıldım.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Benim için en değerli şey, bitmiş bir parçaya baktığınızda ve sadece kafanızda var olan bir fikrin bir anda dokunulabilen gerçek bir şeye dönüştüğünü gördüğünüzde hissettiğiniz duygudur.

Bir şeyi değiştirebilseydim, son pişirmeden sonra bir parçanın nasıl görüneceğini bilmeyi isterdim. Fırını açtığınız o an çok sinir bozucu olabiliyor. İki haftalık bir çalışma sonunda dağılabilir veya öngörülenin aksine kötü çıkabilir.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Kil canlıdır ve sizin malzemeyle çalışırkenki duygularınızı her zaman yansıtır. Ruh haliniz kötüyse ya da aceleniz varsa, kil sizi affetmez. Hangi ruh halinde olursanız olun malzeme onu alır ve daha sonra kururken veya fırınlanırken kırılır. Ama ona zaman ayırıp ilgi gösterirseniz bunu size geri verecektir. İfade etmek istediğiniz her şeyi kille ifade edebilirsiniz. Çalışma esnasında hissettiklerinizi bitmiş bir parçada anlatabilirseniz, bu çok güzel bir duygu.

MAHmut Yağmur

Mahmut Yağmur (1953)

Ceyiz Yorgan Dikim Evi - est. 1982 - Lefkoşa

Terzi

Türk

Ekip Büyüklüğü: 1

Mahmut Yağmur, Lefkoşa'da terzilik yapmaktadır.

Türkiye'de büyüdü. Genç yaşta, bugün yaptığı geleneksel zanaatını öğrendiği bir atölyede çalışmaya başladı. 1979 yılında Lefkoşa'ya taşındı, eski bir iş yerini devraldı ve kendi atölyesini kurdu.

Burada geleneksel Türk işi yastık ve yorganlar yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

İlk temas, bir dikişçi yanında çalışmaya başladığım zamandı. O zamanlar çok gençtim. 13 kardeşlik ve ailemizin fazla parası yoktu. Ailemiz hepimizin okul masraflarını karşılayamadı, bu yüzden oldukça erken çalışmaya başlamak zorunda kaldık. Terzi olmam az çok tesadüftü.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Ustamın yanında Türkiye'de uzun süre çalıştım. Bugün benim yaptığım gibi o da yorgan ve yastık yapıyordu. Kıbrıs'ta yaşayan ve kesinlikle Kıbrıs'ta müşteri bulacağını söyleyen bir arkadaşım vardı. Kıbrıs'a taşındım ve eski terzilerden küçük bir atölyeyi devraldım. İş almaya böyle başladım ve şimdi 40 yıldır bu işi yapıyorum.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

Kumaşla çalışmanın güzelliği, bir şeyler dikmek için sabırlı olmanız gerektiğidir. Mesleği öğrenmeye başladığımda, kendime sabırlı olmayı başarmak istediğimi söyledim. Bugün en çok zevk aldığım şey bu. Malzemeyi düzgün bir şekilde işlemek için daima zaman ayırmanız gerekiyor.

Üzücü bulduğum şey, zanaatımın tükenecek olması. Hükümet yetkilileri bir keresinde beni atölyemde ziyaret ettiler. Onlara bu zanaatın bir şekilde korunması gerektiğini söyledim. Geri gelip okullarda nasıl öğretilbileceği konusunda benimle konuşacaklarını söylediler. Ancak onlardan bir daha geri dönüş olmadı. Mesleğimi öğretebileceğim birinin olmasını çok isterim. Ama gençlere öğrenmek isteyip istemediklerini sorduğumda, bana hep onlara ne kadar ödeyebileceğimi veya bu işten ne kadar kazanıldığını soruyorlar. Ancak bu mesleği seçmek için bunlar doğru nedenler değil.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Çalıştığım malzemelerin doğal olması benim için çok önemli. Bir zamanlar bir müşteri istediği için suni elyaftan yapılmış yünle çalıştım. Sentetik iplikler eridiği ve makine aşırı derecede ısındığı için makinem az kalsın bozuluyordu ve atölyem neredeyse yanıyordu. Bir daha asla suni elyafla çalışmadım.

Jochen Zimmermann

Jochen Zimmermann (1963)

Architektur-Modellbau Zimmermann - est. 1998 - Freiburg

Maket Yapımcısı

Alman

Ekip Büyüklüğü: 1

Jochen Zimmermann, Freiburg'da maket yapımcısı olarak çalışmaktadır.

Okulu bitirdikten sonra bahçıvanlık, ardından marangozluk eğitimi aldı. Daha sonra Berlin'de mimarlık okudu. Öğrenimi sırasında büyük tutkusu - daha önce öğrenmiş olduğu el sanatlarından da dolayı - maket yapımıydı.

Eğitimi tamamladıktan sonra bir yerde mimar olarak çalışmaya başladı. Hedefi hem mimarlık hem de maket yapımıyla uğraşabileceği bir ofis açmaktı. Ancak sonunda, maket yapımı ağır bastı ve maketi seçti. 1998 yılında Freiburg im Breisgau'da kendi atölyesini kurdu.

Burada mimarlar için sunum ve yarışma maketleri yapmaktadır.

Zanaatınla ilk temasının nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

Sekiz ya da on yaşlarında bir çocukken, bir komşu çocuğun büyükbabasının, odunluğunda torna tezgahında çalıştığını hatırlıyorum. Bu benim için inanılmaz derecede heyecan vericiydi. Talaşların kokusu, havada uçuşmaları hafızamda yer etti. Onu izlemek için sürekli oraya giderdim. O zamandan beridir ahşapla çalışmak benim için büyüleyici.

Yaptığın zanaatı esas mesleğin olarak yapmaya karar verdiğin an hangi andı?

Marangozluk ve mimarlık eğitimimden sonra mimar olarak çalıştım. İşte o zaman ellerimle çalışmayı özlediğimi fark ettim ve mimari maket işleri almaya başladım. Başlangıçta hem zanaat hem de mimariyi aynı anda yapmak istiyordum. Ancak ilk mimari projeden sonra mimari sürecin ne kadar uzun soluklu olduğunu ve müşteriye olan mesleki mesafenin büyüklüğünü fark ettim. Daha sonra sadece maket yapmaya karar verdim. Projeler çok daha kısa ve müşteriler mimar. Yani işim sadece meslekten olan kişilerle.

Çalışma koşulların arasında senin için en değerli olanlar hangileri ve en çok hangi koşulları değiştirmek isterdin?

En çok değer verdiğim şey, günümü istediğim gibi planlayabilme özgürlüğü. İstersem geceleri çalışabiliyorum ya da bazen istersem bir gün daha fazla, buna karşılık diğer gün daha az saatler.

Değiştireceğim şey, randevu planlaması için harcadığım zamanı azaltmak olurdu. Sürekli yaptığım randevu organizasyonu ve müşterilerle koordinasyonundan dolayı sık sık üzerinde çalıştığım işi bırakmak zorunda kalıyorum.

İşlediğin malzemeyi senin için özel yapan nedir?

Maket yapımcısı olarak başka malzemelerle de çalışsam bile, benim malzememin ahşap olduğunu hissediyorum. Belki de marangozluk eğitimimden dolayı bu böyle. Benim için ahşap özel bir malzeme çünkü daha çocuk yaşta bile ahşapla çalışabiliyorsunuz. İşlenebilirliği ahşabı çok yönlü ve çok tanıdık yapıyor.

